

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవసాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎస్.రాజు

సంపుటి : 22

సంచిక : 11

జూలై 2017

రమణ భాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-07-2017, జిన్నూరు)

ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

పెజీలు : 16

జ్ఞాని అంటే మనం దేహం అనుకొంటున్నాము, మనస్సు అనుకొంటున్నాము. ఈ దేహమే నేను, ఈ మనస్సే నేను అని మనం వ్యక్తి మాత్రులం అనుకొంటున్నాము. జ్ఞాని వ్యక్తిమాత్రుడు కాదు. ఆత్మ స్వరూపమే జ్ఞాని. జ్ఞాని అంటే ఆరు అడుగుల ఈ శరీరం కాదు. ఆత్మ స్వరూపుడే జ్ఞాని. ఈ లోకంలో ప్రతీ దానికి హద్దులు ఉన్నాయి. హద్దులు లేనిది, పరిమితులు లేనిది ఒక్క సత్యం మాత్రమే. జ్ఞాని యొక్క స్వరూపం మౌనస్వరూపమే. అయితే ఆ మౌనాన్ని మనం అర్థం చేసుకోలేము కాబట్టి మాటలు చెపుతున్నాడు. మీరు బాగుపడండి, మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించుకోండి, మీరు సద్గుణిని కలిగి ఉండండి అని జ్ఞాని చెప్పవలసిన పనిలేదు. ఆయనను దర్శించినంతమాత్రం చేతనే మనలో మంచి భావాలు కలుగుతాయి. జ్ఞాని సన్నిధిలో మీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండానే మీకు సద్గుణి కలుగుతుంది. మీరు మల్లెపూవు దగ్గర కూర్చొన్నప్పుడు మీ ప్రయత్నంతో నిమిత్తం లేకుండా మీకు మల్లెపూల వాసన వస్తూ ఉంటుంది. అదే విధంగా జ్ఞాని సమక్షంలో మీకు శాంతి, కాంతి వస్తూనే ఉంటాయి. జ్ఞాని మాటలు చెప్పనక్కరలేదు. జ్ఞాని దేహాన్ని ధరించినంత మాత్రం చేతనే లోకానికి మేలు జరుగుతుంది. ఈ లోకానికి మేలు చేయాలని జ్ఞాని అనుకోనక్కరలేదు. జ్ఞాని పని చేయటం కాదు ఆయన ద్వారా పని జరుగుతుంది. ఆయన శక్తి వలన, వైబ్రేషన్స్ వలన శాంతి తరంగాలు, కాంతి తరంగాలు లోకం అంతా వ్యాపిస్తూఉంటాయి. వాడే జ్ఞాని.

గౌరవ సంపాదకులు శ్రీమతి P.H.V. సత్యవేది (హైమ్)

చందా సంవత్సర చందం: రు॥ 150/- విడి ప్రతి : రు॥ 12/-

చిరునామా

రమణ భాస్కర

శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు - 534 265
 పుగోళ్ళ జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్
 పబ్లిషర్
 సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
 శ్రీ రమణ క్షేత్రం
 జిన్నూరు - 534 265
 ☎ 08814 - 224747
 9247104551

ఈ సంచికలో....

09-07-2017 జిన్నూరు

ప్రింటర్ శ్రీ భవాని ఆఫ్ సెట్ ప్రింటర్స్ (దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్, హాలకొట్ల 9848716747

మెడికల్ సైన్స్ టెక్నాలజీ ఇలా రకరకాల సైన్స్ లు ఉన్నాయి. ఏ రకమైన సైన్స్ అయినా సాపేక్షికజ్ఞానమే. ప్రతీ సాపేక్షికజ్ఞానంలో ఎంతో

కొంత అజ్ఞానం ఇమిడి ఉంది. సైన్స్ టెక్నాలజీ ఎప్పుడూ మారుతూనే ఉంటాయి. వాటి గర్భంలో ఎంతో కొంత అజ్ఞానం ఉంది. అజ్ఞానంలో మార్పు తప్పదు. ఒక్క ఆత్మజ్ఞానం మాత్రమే శుద్ధ జ్ఞానం. పూర్వం మన ఋషులు ఆత్మజ్ఞానం గురించి ఎలాగయితే చెప్పారో అది అలాగే ఉంది, దానిలో మార్పులేదు. సాపేక్షజ్ఞానం మానవుని యొక్క కంఫర్టుకు ఉపయోగపడుతుంది. మన లోపల ఉన్న అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టటానికి ఆత్మజ్ఞానం ఉపయోగపడుతుంది. మనస్సు బాహ్యముఖంగా విజృంభిస్తున్నప్పుడు అది సైన్సుకు, టెక్నాలజీకి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని ఎక్స్పేర్ చేస్తుంది. మనస్సు అంతర్ముఖమయినప్పుడు మాత్రమే ఆత్మ గురించి తెలుస్తుంది. ఈ లోకంలో లీసెన్డ్ జరుగుతూనే ఉంటుంది. ఇలా ఎన్ని వేల సంవత్సరాలు చేసినా మనకు ఏదో వెలితి కనబడుతూనే ఉంటుంది. దీనికి ఫుల్స్టాప్ ఉండదు. లోకాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మనస్సును బాహ్యీనికీ పంపి ఇలా ఎన్ని వేల సంవత్సరాలు సాధన చేసినప్పటికీ మనకు నిజం తెలియదు, ఎందుచేతనంటే లోకంలో నిజం లేదు, అది మీ హృదయంలోనే ఉంది. అందరి హృదయాలలో ఆత్మగా ప్రకాశిస్తున్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు కదా. ఆత్మానుభవం పొందాలంటే మన మనస్సును అంతర్ముఖం చేయాలి అంటే మన మనస్సు హృదయం వైపుకు ప్రయాణం చేయాలి అని చెప్పటానికి వచ్చిన అవతారమే రమణావతారం. అరుణాచలేశ్వరుడే రమణస్వామిగా అవతరించాడని కొంతమంది, సాక్షాత్తు కుమారస్వామే రమణస్వామిగా వచ్చాడని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. కాని నేను చెప్పేది ఏమిటంటే ఆత్మజ్ఞానమే, అత్యే రమణస్వామిగా అవతరించింది అని చెపుతున్నాను. టెక్నాలజీ ఎంతోకొంత అభివృద్ధి అయ్యిందికదా. మనం దుఃఖంనుండి విడుదల పొందామా అంటే లేదు. ఆత్మజ్ఞానం వల్లనే మనిషి దుఃఖం నుండి విడుదలపొందుతాడు. మీలో చాలామంది ధనవంతులు ఉన్నారు, చదువుకొన్నవాళ్ళు ఉన్నారు మరి ఎవరైనా దుఃఖంలో నుండి బయటకు వచ్చారా? ధనంలో కనుక సుఖం ఉంటే, చదువులో కనుక సుఖం ఉంటే మీరు అందరూ సుఖంగా ఉండాలి కదా. ఇది కామన్సెన్స్ పాయింట్. అక్కడ సుఖం లేదు కాబట్టి మనకు సుఖం కనబడటం లేదు. మరి సుఖం ఎక్కడ ఉంది? మన స్వరూపమే సుఖం.

మీరు దేవుడిని చూసారా అని చాలామంది అడుగుతూ ఉంటారు. ఇది ఒక అలవాటు అయిపోయింది. దేవుడు ఉంటే ఎందుకు కనబడడు. మాకు దేవుడిని చూపిస్తారా అని అంటారు. నేను చెప్పే మాటలు జాగ్రత్తగా వినండి. మీకు దేవుడు కనబడ్డాడు అనుకోండి. మీరు దేనితో చూస్తారు. ఇప్పుడు ఈ హోలు, ఇక్కడ ఉన్న వస్తువులను మీరు కంటితో చూస్తున్నారు. అలాగే దేవుడిని కూడా కంటితో చూస్తారు. కళ్ళు ఈ శరీరంలో ఒక భాగం. ఈ శరీరం నువ్వుకాదు, ఇది నిజంకాదు అని శాస్త్రం చెపుతూంటే, ఈ శరీరంలో ఒక భాగమైన కళ్ళతో చూసేదేవుడు ఎంతవరకు నిజం? ఇది బాగా అర్థం చేసుకోండి. మీ

కళ్ళతో చూసేది రూపమే కదా. దేహం ఎటువంటి రూపమో, మీకు దేవుడు కనిపించినా అది రూపమే కదా. ఆ రూపాన్ని ఎవరు చూస్తున్నారు? మీ దేహంలో ఒక భాగమైన కన్ను చూస్తోంది. మీ దేహం, మీ కన్ను అబద్ధం అయినప్పుడు అసలు ఆ రూపమే మీది కానప్పుడు మీకు కనిపించే రూపం నిజం ఎలా అవుతుంది. మరణించిన తరువాత ఏమౌతాము. వైకుంఠం ఎలా ఉంటుంది, కైలాసం ఎలా ఉంటుంది. ఈ రకమైన ఆలోచనలతో కాలక్షేపం చేస్తూ ఉంటే మన శక్తిని, కాలాన్ని పాడు చేసుకొంటున్నాము. ఇది దురదృష్టకరం. మనలో ఆత్మ ఉంది, దానిని తెలుసుకోవటానికి ఏది అడ్డు వస్తోంది? అహంకారం అడ్డు వస్తోంది. ఈ అడ్డును తొలగించుకోవటానికి నేను ప్రయత్నం చేయాలి. అలా కాకుండా కైలాసం ఎలా ఉంటుంది. మనిషి మరణించిన తరువాత ఏమౌతాడు అనే ప్రశ్నలు ఎవరికి అయినా వస్తూ ఉంటే, అది మాయ. మీలో ఎవరికయినా ఆందోళన వస్తోంది అనుకోండి, అది అహంకారం లక్షణం. నిర్వలంగా ఉండటం అనేది ఆత్మ లక్షణం. మీకు కనుక ఆత్మానుభవం కలిగితే, అప్పుడు మీరు ఇంట్లో కూర్చొన్నా బయట వెయ్యిమందిలో ఉన్నా మీరు నిర్వలంగానే ఉంటారు. మీరు ఎంత ధనవంతులు అయినప్పటికీ, విద్యావంతులు అయినప్పటికీ, మీకు ఎన్ని అధికారాలు ఉన్నప్పటికీ ఆత్మానుభవం కలిగేవరకూ మీకు నిర్వలమైన స్థితిరాదు.

మార్పు చెందేది మాయ. మీరు మారే దానిని పట్టుకొంటారా, మారని ఆత్మని అందుకొంటారా? అసలు మీరు పొందవలసింది ఏమిటి? ముందు మీరు గమ్యాన్ని నిర్ణయించుకోండి. మనం కాశీ వెళ్ళాలి అని నిర్ణయించుకొన్నాము అనుకోండి? మనం ఏరోజున వెళదాము, ఎలా వెళదాము, దానికి ఎంత డబ్బు అవసరం అవుతుంది ఇవి అన్నీ చూసుకోవాలి. అంతేకాని రైలు ఎక్కటం మానేసి ఇంట్లో కూర్చొని డబ్బు సమకూర్చుకోకుండా కాశీ వెళ్ళాలి, కాశీ వెళ్ళాలి అనుకొంటే కాశీ వెళ్ళగలమా? అంటే దానికి సంబంధించిన ప్రయత్నం అవసరం. అలాగే ఇంట్లో కూర్చొని నాకు అహంకారం పోవాలి, నాకు అహంకారం పోవాలి అని అనుకొంటే అహంకారం ఎలా పోతుంది. అహంకారాన్ని పోగొట్టుకోవాలి అని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాక, అది ఎలా పోతుందో దానికి సంబంధించిన ప్రయత్నం చేయాలి, అదే సాధన. రమణమహర్షిగారు ఎప్పుడయినా సాధన చేసారా అని కొంతమంది అడుగుతారు. సాధన చేసేవాడు కనుక లోపల ఉంటే సాధన చేస్తారు. అసలు సాధన చేసేవాడు లోపల లేనప్పుడు ఇంక సాధన ఎవడు చేస్తాడు. వాడు ఎప్పుడో పోయాడు, ఈ విషయం మీకు అర్థమవ్వటం లేదా?

మతం వలన వివేకం రావాలి. మతం వలన వివేకం వస్తే అది నిజమైన మతం. మతం వలన మత్తు వస్తూంటే ఆ మతం అనవసరం. ఆడంబరం ఉన్న మనిషి, అహంకారం ఉన్న మనిషి జ్ఞానానికి అర్హుడు కాడు. మతం గురించి పేచీలు పెట్టుకొంటే, మతం గురించి

నేను ఏదో చేస్తున్నాను అంటే అది అంతా ఒక నటన. ఏమతం అయితే ఏముంది? ఏమతం అయినా ఆత్మను తెలుసుకోమనే కదా చెపుతోంది, స్వరూపాన్ని తెలుసుకోమనే కదా చెపుతోంది. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి ఏది అడ్డు వస్తోంది? మతం అడ్డు వస్తోందా, కులం అడ్డు వస్తోందా? ఇది ఎప్పుడయినా మీరు పరిశీలించుకొంటున్నారా? ఈ మతాలు, కులాలు లేనప్పుడు కూడా ఆత్మ ఉంది ఇవన్నీ తరువాతే వచ్చాయి. వీటికి ఆత్మకు ఎట్టి సంబంధం లేదు. ఆత్మను తెలుసుకోవటానికే ఈ మతాలు పుట్టినవి. సత్యం తరువాతే ఈ మతాలు కులాలు అన్నీ సత్యాన్ని తెలుసుకోవటానికి మీ మతం అడ్డు వస్తూంటే, మీ కులం అడ్డు వస్తూంటే ఆ మతాన్నీ, కులాన్నీ తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టండి. రమణస్వామి దగ్గరకు ఒక పంతులుగారు వచ్చి ఇలా అన్నారు. స్వామీ మీరు బ్రాహ్మణులే, నేను బ్రాహ్మణుడినే అన్నారు. సరిసరి అన్నారు భగవాన్. మీ నక్షత్రం, నా నక్షత్రం కూడా పునర్వసు అన్నారు, సరిసరి బాగుంది అన్నారు భగవాన్. మీ రంగు, నా రంగు ఎరుపే అన్నారు. దానికి కూడా సరిసరి అన్నారు భగవాన్. ప్రాంతాహం వస్తోంది కదా అని మీ ఊరు, మా ఊరు ఒక్కటే అంటూ ఇలా చెప్పకుపోతున్నాడు, అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారంటే సరిసరి మీరు చెప్పవలసింది పూర్తి అయ్యిందా లేదా లేక ఇంకా ఏమైనా ఉందా అని అడిగారు. అన్నీ చెప్పేసాను స్వామి అన్నాడు ఆయన. అన్నీ చెప్పావు బాగానే ఉంది. అవన్నీ అప్రధానమైన విషయాలు, ఎప్పుడూ ఉండేది, ముఖ్యమైనది, ప్రధానమైనది ఒకటి మరిచిపోయావు. నీలోనూ, నాలోనూ ఒక్కటే ఆత్మ ఉంది. అది నువ్వు చెప్పటంలేదు. అది మానవులలో ఉన్న ఇగ్నోరెన్స్. నీలోనూ, నాలోనూ ఒక్కటే ఆత్మ ప్రకాశిస్తోంది. అది నువ్వు చెప్పటంలేదు. ప్రధానమైన విషయం చెప్పకుండా అప్రధానమైన విషయాలు చెపుతున్నావు. ఇదే మాయ. ఇది మీరు గ్రహించాలి.

రమణస్వామి ఆత్మ స్వరూపుడు, మౌనస్వరూపుడు, బోధస్వరూపుడు. మోడరన్ టైమ్లలో జన్మించిన గ్రేట్ టీచర్లలో రమణస్వామి ఒకరు. జ్ఞానులలో రెండు రకాలు ఉంటారు. కొంతమంది ఆత్మానుభవం పొందుతారు. ఆత్మను దర్శిస్తారు కాని దానిని నోటితో ఇతరులకు చెప్పలేరు అంటే ఎదుటి వారికి ఎక్స్ప్లైన్ చెయ్యలేరు. కొంతమంది వారు పొందిన ఆత్మానుభవాన్ని ఇతరులకు చెబుతారు. వాళ్ళు టీచర్స్ అవుతారు. రమణస్వామి గ్రేట్ టీచర్. ఆయన జ్ఞాన స్వరూపుడు. భారతీయులు ఇప్పుడు కృష్ణార్జునులు, శ్రీరామనవమి ఎలా జరుపు కొంటున్నారో అలాగే భవిష్యత్లో రమణజయంతిని కూడా జరుపుకొంటారు. ఆరోజులు వస్తాయి. రాముడు, కృష్ణుడు వంటి పురాణపురుషులను అటు ఉంచండి. భారతదేశ చరిత్రకి అందినంత లెక్కలో జ్ఞానమార్గాన్ని లోకానికి ఎత్తి చూపించినవారు గౌతమబుద్ధుడు, ఆదిశంకరులు, రమణస్వామి. మీరు ముగ్గురు జ్ఞానమార్గాన్ని లోకానికి ప్రవచించారు. రమణస్వామి జ్ఞానమార్గానికి ప్రాముఖ్యత ఇచ్చాడు అని మిగిలిన మార్గాలకు ప్రాముఖ్యత లేదు అని కాదు. కర్మమార్గానికి, భక్తిమార్గానికి

అన్ని మార్గాలకు ప్రాముఖ్యత ఉంది. దేని ప్రాముఖ్యత దానికి ఉంది. అన్ని మార్గాలు కూడా సత్యాన్ని తెలుసుకోవటానికే. మీరు ఎక్కడ ఏమూల నుండి మాట్లాడినప్పటికీ, ఏ కార్నర్ లో నుంచి చూసినప్పటికీ రమణస్వామి నిన్ను నీవు తెలుసుకో అని చెబుతారు. అదే రమణ సందేశం. మీరు బ్రాహ్మణులూ, రాజులూ, మీరు హిందువులూ, మీరు అమెరికా వారా అని ఇటువంటి మాటలు ఆయన అడగరు. మీరు స్త్రీలూ, పురుషులూ అని కూడా ఆయనకు అక్కరలేదు. ఆయన రియల్ సోషలిస్టు, ఆయన ఇటువంటివి ఏమీ అడగరు కానీ నిన్ను నీవు తెలుసుకో అని చెబుతారు. అదే ఆయన సందేశం.

లోకంలో జరిగే సంఘటనలు అన్నీ తెలుసుకోవటానికి నేను ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాను కాని నన్ను నేను తెలుసుకోవటానికి ఏమీ ప్రయత్నం చేయను. లోకంలో జరిగే గొడవలు, వింతలు అన్నీ తెలుసుకోవటానికి నా మనస్సు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటుంది. తనను తాను తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యమంటే నా మనస్సు ప్రయత్నం చెయ్యదు. మీ దగ్గర ధనం ఉంది మీరు ఖర్చు పెట్టుకోవటానికి ఆ ధనం పనికి రాకపోతే ఆ ధనం ఏమి చేసుకొంటారు. నేను చాలా తెలివైనవాడినే కాని నా స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవటానికి నా తెలివి తేటలు ఉపయోగపడటం లేదు అనుకోండి. ఇంక ఆ తెలివి తేటలు దేనికి ఉపయోగించాలి? ఈ ప్రశ్న మీకు ఎప్పుడయినా ఉదయిస్తోందా? జీవితంలో మీరు ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకొంటున్నారు, నాలెడ్డి సంపాదించుకొంటున్నారు. ఆ నాలెడ్డి మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోవటానికి ఉపయోగపడుతోందా? లేకపోతే ఆ నాలెడ్డి యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి? ఒకసారి సుందరేశయ్యర్ అనే స్కూల్ టీచర్ భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చారు. ఆయన నిరాడంబరుడు, బీదవాడు కాని హృదయంలో భక్తి ఉంది. ఆయన లిక్తహస్తాలతో భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చారు. మహాత్ముల దగ్గరకు, చంటిపిల్లల దగ్గరకు ఒట్టి చేతులతో వెళ్ళకూడదని భారతీయ సంప్రదాయం. స్వామీ మీకు ఏమీ తీసుకురాలేదు అన్నారు సుందరేశయ్యర్. అతని ఆర్తి చూసి భగవాన్ కరిగిపోయారు. ఏమీ తీసుకురాలేదు అంటావేమిటి. నేను నేను అంటున్నావు కదా, ఆ నేనును తీసుకొని వచ్చావు కదా. ఆ నేనుని నాకు అర్పించు. ఆ నేనును స్వీకరించటానికి సిద్ధం అన్నారు భగవాన్. నేను లేకుండా ఎవరు వస్తారు, ఆ నేనును నాకిచ్చెయ్యి, దానిని స్వీకరిస్తాను, ఆ పని కోసమే ఈ భూమి మీదకు వచ్చాను సుందరేశయ్యర్ అన్నారు. వాడు రమణస్వామి. గుడిలో దేవుడికి పళ్ళు ఇస్తాము, హుండీలో ధనం వేస్తాము. ఇవన్నీ భగవంతుడికి కావాలా? ఇలా అరటిపళ్ళు ఇవ్వటం ద్వారా, ధనం ఇవ్వటం ద్వారా, బాహ్యమైన వస్తువులు ఇవ్వటం ద్వారా మనం ఎప్పటికయినా నేను నేను అనే అహంకారాన్ని ఈశ్వరుడికి అర్పిస్తామని ఆ ట్రైనింగ్ కోసం మన పెద్దలు ఇవన్నీ ఏర్పాటు చేసారు కానీ లేకపోతే ఆ పళ్ళన్నీ దేవుడు ఏమి చేసుకొంటాడు. నాకంటే గుడిలో ఉన్న

దేవుడే అదృష్టవంతుడు అనేవారు రమణస్వామి. ఎందుచేతనంటే గుడిలో ఉన్న దేవుడికి పళ్ళు చూపించి పట్టుకొనిపోతున్నారు, ఇక్కడ ఇవన్నీ నన్ను తినమంటున్నారు, నేను ఎక్కడ తినగలను అనేవారు. జ్ఞాని ఈ లోకంలోనికి వచ్చిన పని ఏమిటి అంటే జ్ఞానంవైపుకు సమాజంయొక్క కళ్ళు తెరిపించటానికి, సమాజాన్ని సమత్వం వైపుకు నడిపించటానికి జ్ఞాని ఈ లోకంలో అవతరించాడు.

ప్రతీమాటకు మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా. దేవుడు లేడని చెప్పేవారు ఉన్నారు కాని నేను లేడని చెప్పేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? ఇక్కడ ఆస్తికులు ఉండవచ్చు, నాస్తికులు ఉండవచ్చు అనేకరకాల మనుషులు ఉండవచ్చు. దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అని వాదించడానికి రమణస్వామి ఈ భూమి మీదకు రాలేదు. అజ్ఞానంతో ఉన్న నేనును, కామక్రోధాలతో కాలిపోతున్న నేనును ఆర్ద్రేయటానికే రమణస్వామి ఆ లోకంలోనుండి ఈ లోకంలోనికి వచ్చారు. నిజమైన గురువు బోధిస్తాడు కాని మనలను బాధించడు. రమణ స్వామి శరీరం 70 సంవత్సరాలు ఈ భూమి మీద తిరిగింది. ఆయన శరీరానికి ఏమీ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు. మనం శరీరానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము. మనం శరీరమాత్రులం కాబట్టి జ్ఞానికూడా శరీరమాత్రుడే అనుకొంటాము. మన అజ్ఞానాన్ని తీసుకొని వెళ్ళి జ్ఞానిమీద ఆరోపిస్తాము. ఒక గ్రేట్ మేన్ ను లిటిల్ మేన్ అర్థం చేసుకోలేడు. ఒక జ్ఞానిని అర్థం చేసుకోవటం ఇంకో జ్ఞానికి మాత్రమే సాధ్యం. ఎవరో కన్నతల్లిని చంపేసాడట, ఎంత ఆశ్చర్యం, నేను ఈ రోజు పేపర్లో చదివాను అని ఒకరు భగవాన్ తో చెబుతున్నారు. అరేరే కన్నతల్లిని చంపేసాడా? కాని తల్లిని చంపని వారు ఎవరు, అందరూ కన్నతల్లిని చంపిన వారే అన్నారు భగవాన్. మనం నేను, నేను అనుకొంటున్నాముకదా. అది ఆత్మలోనుండి పుట్టి దేహంలోనికి వచ్చింది. ఈ నేను అనే తలంపుకు పుట్టిల్లు ఆత్మ, దేహం అత్తవారిల్లు. నిజమైన నేను ఆత్మ, నేను అనే తలంపు అహంకారం. ఈ నేను అనే తలంపు ఆత్మలోనుండి పుట్టాను అని మర్చిపోయి స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తోంది. నేను అనే తలంపు ఆత్మలోనుండి వచ్చింది కాబట్టి దానికి ఆత్మ తల్లితో సమానము. అది ఆత్మలోనుండి వచ్చి, ఆత్మను మర్చిపోయి ఈ దేహాన్ని వేసుకొని తిరుగుతోంది. ఈ నేను అనే తలంపు తాను పుట్టిన ఆత్మను మర్చిపోవటం తల్లిని చంపినవాడితో సమానం. మీ అందరికీ ఆత్మదృష్టి ఉందా? అంటే ఎవరికీ ఆత్మదృష్టి లేదు అయితే అందరూ తల్లిని చంపినవాళ్ళతో సమానం అన్నారు. అయితే మరల ఎప్పుడు తల్లిని జీవింపచేసినట్లు? ఈ నేను అనే తలంపు ఆత్మలోనుండి వస్తోంది కాబట్టి దానిని తీసుకొని వెళ్ళి తిరిగి ఆత్మయందు ప్రవేశపెడితే వాడు తల్లిని తిరిగి జీవింపచేసినట్లు అవుతుంది. తల్లిని గుర్తించినట్లు అవుతుంది, తల్లిని గౌరవించినట్లు అవుతుంది. ఈ నేను తాను పుట్టుక స్థానమైన ఆత్మను మర్చిపోవటం తల్లిని చంపినవాడితో

సమానం కదా, అందరూ మాతృహంతకులే అన్నారు రమణస్వామి.

మేము ఒక శవాన్ని స్మశానానికి తీసుకొనివెళ్ళాము, మేము శవవాహకులం, మేము స్నానం చేయకుండా భోజనం చేయవచ్చా అని రమణస్వామిని అడుగుతున్నారు. మేము శవాన్ని మోసుకొని వెళ్ళాము అని చెబుతున్నారు. శవాన్ని మొయ్యని వాడు ఎవడు ఉన్నాడు ఈ లోకంలో. అందరూ శవవాహకులే. ఈ శరీరమే శవం. శరీరంలో ప్రాణం ఉండగా ఎవరి శవాన్ని వారు మోసుకొంటున్నారు, ప్రాణంపోయిన తరువాత నలుగురు మోస్తారు అంతే తేడా అన్నారు భగవాన్. రమణస్వామి శరీరంతోటి 70 సంవత్సరాలు ఈ భూమి మీద ఉన్నారు. నిన్ను నీవు తెలుసుకో అని చెప్పటానికి ఈ భూమిమీదకు వచ్చారు. నిన్ను అంటే ఇక్కడ రెండు నీవులు ఉన్నాయి. నిన్ను అంటే ఆత్మ నీవు అంటే మనస్సు. ఏ నేను అయితే ఈ శరీరాన్ని నేను, ఈ మనస్సును నేను అని అంటోందో, ఇప్పుడు ఏ నేను అయితే మీకు అనుభవంలో ఉందో ఆ నేను మీరు కాదు. అది మనస్సుకు పరిమితమైన నేను, దేహానికి పరిమితమైన నేను. శరీరం ఎలా పుట్టిందో ఆ నేను కూడా అలాగే పుట్టింది. పుట్టిన ప్రతీ వస్తువు నశిస్తుంది. ఈ మీటింగు ప్రారంభించాము కాబట్టి ఒక గంట తరువాత దీనికి ముగింపు ఉంటుంది. అలాగే ఈ శరీరం పుట్టింది కాబట్టి దానికి అంతం కూడా ఉంటుంది. శరీరం ఎలా పుట్టిందో ఈ నేను అనే తలంపుకూడా అలాగే పుట్టింది. అది నేచురల్ స్టేట్ కాదు, నార్మల్ స్టేట్ కాదు. ఈ శరీరం ఎలా మరణిస్తుందో అలాగే ఇప్పుడు మీరు అనుకునే నేను కూడా మరణిస్తుంది. అదే కనుక నిజం అయితే మరణించదు. లుక్ విత్ ఇన్. నీవు లోచూపు అలవరచుకో. మనం ఎంతసేపు బాహ్యదృష్టికి అలవాటు పడ్డాము కాని మనకు లోచూపు లేదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకో అన్నప్పుడు నిన్ను అంటే స్వరూపం, నీవు ఏదయితే నేను, నేను అంటున్నావో ఆ నేనును తీసుకొని వెళ్ళి నీ స్వరూపమైన ఆత్మయందు లయం చెయ్యాలి.

రమణస్వామిలో గొప్పతనం ఏమిటి అంటే ఆయన కామన్ మేన్ లా ఉంటాడు. మీరు బాహ్యంగా చూస్తే ఆయన ఋషి అని గాని, యోగి అనికాని మీకు ఏమీ తెలియదు. అందుచేతనే రమణస్వామి ఎక్కడున్నారని ఆయననే అడిగేవారు. రమణస్వామి అంటే ఏదో గొప్పగా ఉంటాడని, సింహాసనం మీద కూర్చొంటాడని అనుకొనేవారు కాని తీరా చూస్తే ఆయన వంట చేస్తూనో, కూరగాయలు కోస్తూనో, పిండి రుబ్బుతోనో కిచెన్ లో ఉండేవారు. ఈ వచ్చినవాళ్ళు వెళ్ళి రమణస్వామి ఏరని ఆయననే అడిగేవారట. తోటి మానవుడికంటే ఎక్కువవాళ్ళమని అనుకోవద్దు, తక్కువవాళ్ళమని అనుకోవద్దు. ఇన్ఫ్లిరయాలిటీ కాంప్లెక్స్, సుపీరియాలిటీ కాంప్లెక్స్ రెండూ ఫీల్ అవ్వవద్దు. మీరు తక్కువ వాళ్ళు అనుకొన్నా, ఎక్కువవాళ్ళు అనుకొన్నా ఏదైనా బలహీనతే. బలహీనతే మరణం. మనం ఈ భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చామో మర్చిపోయి, మనం చేసుకొనే పనిని మానేసి

ఎవరికైతే ధనం ఉందో, ఎవరికైతే అధికారం ఉందో వాళ్ళ చుట్టూ తిరిగే అలవాటు జనానికి ఉంది, ఇదే పెద్ద బలహీనత. రమణస్వామితో మాట్లాడకుండానే, ఊరికే ఆయనను దర్శించి ఇది మన జీవితానికి చాలు, మనం తరించబడతాము, మన జీవితానికి ఇది గ్రేట్ ఎఫ్ఓఎంట్ అనుకొని వెళ్ళిపోయినవారు ఉన్నారు. ఒక అమెరికన్ సైంటిస్టు రమణస్వామిని చూడటానికి వచ్చాడు. రమణస్వామి ఆయనను ఏమీ పలకరించలేదు, ఈయనా ఏమీ మాట్లాడలేదు. రమణస్వామి దగ్గర ఒక అరగంట కూర్చుని వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత ఆయన అమెరికాలో ఒక మీటింగులో మాట్లాడుతూ నేను సౌత్ ఇండియాలో రమణస్వామి అనే ఒక ఋషిని చూసాను. ఆ ఋషిని చూడకముందు నేను చాలా తెలివైనవాడిని, నాకు చాలా తెలుసు అనుకొనేవాడిని కాని రమణస్వామిని చూసాక నాకు ఏమీ తెలియదు అన్న సంగతి నాకు తెలిసింది అని చెప్పాడు.

జ్ఞాని యొక్క శరీరాన్ని ఈశ్వరుడు స్వాధీనం చేసుకొంటాడు. ఆ శరీరం ఎక్కడ ఉండాని, దాని ద్వారా ఏమి జరగాలి ఇది అంతా ఈశ్వరుని స్వాధీనంలో ఉంటుంది. జ్ఞాని యొక్క శరీరం, అది శరీరం కాదు అది దేవాలయం. మనం పుణ్యభూమి అని చెప్పకొంటున్న ఈ దేశంలో రాళ్ళకు ఇచ్చే విలువ కూడా జ్ఞానులకు ఇవ్వటంలేదు. బహుశా రాతిమనుషులకు రాళ్ళ దేవుళ్ళే కావాలేమో? ఈ లోకంలో మనం అనేక ప్లాన్లు వేసుకోవచ్చు కాని ఈశ్వరుడి ప్లాన్ మాత్రమే నడుస్తుంది, మనం వేసుకొనే ప్లాన్లు నడవనే నడవవు. ఒకసారి మనం వేసుకొన్న ప్లాన్ ఈశ్వరుని ప్లాన్తో కలిసినప్పుడు నా ప్లాన్ సక్సెస్ అయ్యింది అని మన అహంకారం వల్ల అనుకొంటాము కాని అప్పుడు కూడా ఆయన ప్లాన్ ప్రకారమే జరిగింది. ఈ సృష్టి అంతా కూడా ఈశ్వరుని ప్రణాళిక ప్రకారమే నడుస్తుంది. ఈ సృష్టినంతా మోస్తున్న ఈశ్వరుడు మన భారాన్ని మోయలేడేమో అని మనం అనుకొంటాము. దీనికి మనలో ఉన్న అజ్ఞానం కారణం.

పూర్వం కంటే ఇప్పుడు భక్తి పెరిగిందని చాలామంది అనుకొంటున్నారు. అలాకాదు. ఇప్పుడు దైవభక్తి ఏమీ పెరగలేదు, విషయభక్తి పెరిగింది. దేవుడి మీద భక్తి పెరిగింది అనుకోవటం అబద్ధం. విషయాల మీద భక్తి పెరగటం వలన, ఆ విషయాలను సాధించటం కోసం దేవుడిని ఒక పరికరంగా పెట్టుకొన్నారు. వారి గమ్యం దేవుడు కాదు. వారికి ఏదో కావాలి, అది సాధించటంకోసం దేవుడి సహాయం అవసరం కాబట్టి దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నారు కాని దేవుడిని తెలుసుకోవటం కోసం వారు దేవుడిని ప్రార్థించటంలేదు. మీరు పైకి చెప్పవద్దు. మీ మనస్సులో ఏముందో మీకు తెలియటం లేదా? మీరు పరిశీలన చేసుకొంటే మీది విషయ భక్తి, దైవభక్తి మీకే తెలుస్తుంది. మీకుగాని, నాకుగాని, మేము భక్తులము అనుకొనే నోకార్ట్ డివోటీస్కుగాని వారికి ఏ భక్తి ఉందో వారికి తెలియదా? నాకు అది కావాలి, నాకు ఇది కావాలి, నాకు అది ప్రసాదించు, ఇది ప్రసాదించు అని దేవుడి దగ్గరకు వెళ్ళి

మనం అడుగుతూ ఉంటాము. అంటే మన బిజినెస్ కోసం దేవుడిని ఉపయోగించు కొంటున్నాము. మనం కూడా దైవభక్తులంకాదు, విషయభక్తులమే. ఈ మధ్య చించినాడలో ఒక ముసలమ్మగారు నా దగ్గరకు వచ్చి, నాకు ఏమీ అక్కరలేదు నాన్నగారు, భక్తిని ప్రసాదించండి అని అడిగారు. ఆవిడ అనారోగ్యంగా ఉన్నారు, దాని గొడవ కూడా వదిలేసి నాకు భక్తి కావాలి అంటున్నారు. నాకు పాక్ తగిలినట్లు అనిపించింది. అటువంటి రేర్ సోల్స్ ఎక్కడో ఉంటారు. రమణస్వామి దగ్గరకు ఒక అబ్బాయి వచ్చి ఆయనకు నమస్కారం పెట్టి నిలబడ్డాడు. అబ్బాయి నీకు ఏమి కావాలి అని రమణస్వామి అడిగారు. అతను నాకు ఏమీ అక్కరలేదు అని చెప్పాడు. అందరూ అదీ, ఇదీ కావాలి అని అడిగేవాళ్ళేకానీ నీవు మాత్రం నాకు ఏమీ అక్కరలేదు అంటున్నావు. ఎన్నాళ్ళకు కనిపించావు నా జాతివాడవు అన్నారు రమణస్వామి. నాకు ఏమీ అక్కరలేదు అని నీవు అంటున్నావు కానీ నీ అవసరాలు ఏమిటో ఈశ్వరుడికి తెలియదా? సోదర మహాశయులారా! మనకు అవసరంలేని వస్తువును అడగటం మానేస్తే, మనకు ఏది అవసరమో అది ఈశ్వరుడే ఇస్తాడు. మీరు ఈశ్వరుడిని అడిగేవన్నీ కూడా మీ అవసరాలేనా? మనం అవసరంలేని వస్తువులను అడగటం మానేస్తే, మనకు ఏది అవసరమో అది ఈశ్వరుడే ఇస్తాడు. మీరు ఈశ్వరుడిని అడిగేవన్నీ కూడా మీ అవసరాలేనా? మనం అవసరంలేని వస్తువులను కూడా అడుగుతున్నాము కాబట్టి అవసరమైన వస్తువులు మనకు రావటంలేదు. మీకు అవసరంలేనివి అడగకండి, అప్పుడు మీకు అవసరమైనవి అన్నీ మీరు అడగకుండానే ఈశ్వరుడు మీకు సమకూరుస్తాడు. అప్పుడు ఇంక మీకు ఏమి కావాలి? ఇక్కడ మీ ప్రోబ్లమ్ ఏమిటో చెప్పండి.

జ్ఞానం గురించి చెపితే ఇప్పుడు ఎవరికీ అర్థమవుతుంది. అయితే అర్థం కావటం లేదని మీరు వినటం మానకూడదు. స్కూలులో చదివేటప్పుడు మనకు ఫస్ట్ మార్కులు రావటంలేదని చదువు మానకూడదు. అందరికీ ఫస్ట్ మార్కులు రావు కదా! ఫస్ట్ మార్కులు రానివారు అందరూ చదువు మానేయటం లేదు కదా! అదేవిధంగా మనకు వన్నది అర్థం అవ్వనంతమాత్రం చేత వినటం మానకూడదు. లిపీటెడ్ గా శ్రవణం చెయ్యాలి. రమణస్వామి చెప్పింది ధ్యానమార్గంకాదు, విచారణ మార్గం. మనస్సును ఏకాగ్రం చెయ్యమని రమణస్వామి చెప్పటంలేదు. మనస్సును ఆత్మలోనికి ఉపసంహరించమంటున్నారు. మనస్సును ఆత్మవైపుకు నెట్టమంటున్నారు. దానికోసం చేసే ప్రయత్నమే విచారణమార్గం. ధ్యానమార్గం అంటే మనస్సును ఏకాగ్రం చెయ్యటం. ధ్యానమార్గం వేరు, విచారణమార్గం వేరు. ఈ సటిల్ పాయింట్ అర్థం చేసుకోండి. భగవాన్ మార్గం డైరెక్ట్ పాత్, ఇది చాలా సరళమైనది, సూటి అయినది, చాలా సహజమైనది. మరుగుపడిపోయిన జ్ఞానమార్గాన్ని ఆవిష్కరించడంకోసం ఈ లోకంలోని రమణస్వామి వచ్చాడు. ఇందులో మీ కష్టంతో పనిలేదు. మనస్సు నిర్మలం

అవుతూ ఉంటే, మనస్సు పరిశుద్ధమైతే, పరిశుద్ధమైన మనస్సు ఆత్మవైపుకు గుంజబడుతుంది. మీ శరీరానికి ఆరోగ్యం ఎంత ముఖ్యమో, మనస్సుకు పవిత్రత అంతే ముఖ్యం. రమణస్వామి చాలా తక్కువ మాట్లాడేవారు. మౌనంలో ఎదుటివారు విషయం అర్థం చేసుకోలేకపోతే అప్పడు మాటలు చెప్పేవారు.

మీరు సిద్ధుల గొడవలకు వెళ్ళకండి. సిద్ధులను అశుద్ధంతో సమానంగా చూడమని రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పారు. నిజమైన సిద్ధి ఆత్మసిద్ధి ఒక్కటే. ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించటమే నిజమైన సిద్ధి. ఆత్మ కాకుండా మనం ఏమి సాధించినా అవి అన్నీ స్వప్నంతో సమానము. మన స్వరూపంగా ప్రకాశిస్తున్న ఆత్మను గుర్తించటం మానేసి బాహ్యమైన సిద్ధుల గొడవలలోనికి వెళితే సంసారచక్రంలోనుండి మీరు బయటపడలేరు. సంసారం అనేది నాకంటే వేరుగా లేదు. నాకు ఉన్న అజ్ఞానమే సంసారం, నా యొక్క అహంకారమే సంసారం. నాకు ఇష్టంలేకపోతే ఈ పాలకొల్లు నుంచి పారిపోగలను, నాకు ఇష్టం లేకపోతే ఈ దేహాన్ని కూడా హత్య చేసుకోగలను. కాని ఈ అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడకు పారిపోగలను. నేను కాశీ వెళితే నాకూడా ఈ అహంకారం వచ్చేస్తుంది. వైకుంఠం వెళ్ళినా, కైలాసం వెళ్ళినా నా అహంకారం నాకూడా వచ్చేస్తుంది. ఈ దేహం చనిపోయినప్పుడు పుల్లలకు, పిడకలకు ఈ దేహాన్ని కాల్చే శక్తి ఉంది గాని లోపల ఉన్న అహంకారాన్ని కాల్చే శక్తి వాటికి లేదు. ఒక్క జ్ఞానం వలన మాత్రమే మనలో ఉన్న అహంకారం దహింపబడుతుంది. మీరు బట్టలు మార్చుకోవచ్చు, దేహాలు మార్చుకోవచ్చు, లోకాలు మార్చుకోవచ్చు కాని మీ అహంకారం మటుకు మారదు. ఒక్క జ్ఞానం వలన మాత్రమే మనలో ఉన్న అజ్ఞానం దహింపబడుతుంది. రాగాన్ని, భయాన్ని, క్రోధాన్ని విడిచిపెట్టమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఇవన్నీ నేను ఎందుకు విడిచిపెట్టాలి అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. నీకు రాగం ఉన్నంతసేపు, కోపం ఉన్నంత సేపు, భయం ఉన్నంతసేపు నిన్ను దుఃఖం వెంటాడుతుంది. నువ్వు దుఃఖంలోనుండి బయటకు రావాలంటే రాగాన్ని, కోపాన్ని, భయాన్ని విడిచిపెట్టు. వాటి వల్ల నీకు దుఃఖం వస్తోంది కాబట్టి వాటిని విడిచిపెట్టమని భగవంతుడు చెప్పాడు. మన ఆదివారం మీటింగులు దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అని చర్చించటం కోసం కాదు. మానవుడిని దుఃఖంలేనిస్థితికి తీసుకొని పోవటానికి ఈ టీచింగ్ సహాయపడుతుందేమోనని ఈ ఆదివారం మీటింగులు పెట్టాము కాని దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అనే సమస్య ఇక్కడ లేదు. నీ దుఃఖం నీకు బర్నింగ్ ప్రాబ్లమ్ అందుచేత దుఃఖంలేని స్థితిని పొందటానికి నువ్వు ప్రయత్నం చేయాలి. మన సుఖం కోసం, మన శాంతికోసం మనం ఆత్మను తెలుసుకోవాలి. నిజమైన భగవంతుడు ఆత్మరూపం లోనే ఉన్నాడు. ఆయన నీకంటే వేరుగా లేడు. నీకంటే వేరుగా దేవుడు ఉంటే వాడు దృశ్యమాత్రుడే. నీకు దేవుడు కనిపిస్తాడు అనుకోండి, ఆయన మీతో ఎంతసేపు కూర్చోంటాడు.

ఎప్పుడయితే సంయోగం ఉందో అప్పుడు వియోగం తప్పదు.

సన్యాసం అంటే తలమీద జుట్టు తీసేసి ఎర్రబట్టలు కట్టుకొంటే సన్యాసం అనుకొంటారు. అది కాదు. కర్మత్యభావన లేకుండా ఎవడయితే పనిచేస్తున్నాడో వాడే సన్యాసి అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మీరు గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నారే మీరు అహంకారం లేకుండా పనిచేస్తూంటే మీరు సన్యాసే. కర్మత్యభావన వల్లనే మనిషికి దుఃఖం వస్తోంది. నేను కర్మను అనే భావన ఉన్నంతకాలం ఈ జన్మలో అయినా, రాబోయే జన్మలో అయినా సరే దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. ఫ్యాన్ గాలిని ఇస్తుంది, టీపం వెలుతురుని ఇస్తుంది. ఇవి రెండూ కరెంటుతోనే పనిచేస్తాయి. అలాగే ఈ భూమిమీద పుట్టిన జ్ఞానులు, అవతారపురుషుల యొక్క ఒక్కో ఉపాధి ద్వారా ఒక్కో పని జరుగుతూ ఉంటుంది. లోపల ఉండి పని చేయించే శక్తి ఒక్కటే. ఫ్యానును మనం వెలుతురు ఇవ్వమంటే ఇవ్వలేదు, అలాగే లైటును గాలి ఇవ్వమంటే ఇవ్వలేదు. అదేవిధంగా ఉపాధియొక్క ధర్మాన్ని బట్టి ఒక్కో ఉపాధి ద్వారా ఒక్కో పని జరుగుతుంది. మనలో ఆత్మ ఉందిగాని అది మనకు అనుభవంలో లేదు. అందుచేత మనకు దుఃఖం వస్తోంది. చీకటి గురించి చెప్పమంటే నేను ఒక గంట ఉపన్యాసం చెప్పవచ్చు కాని సూర్యుడిని చీకటి గురించి చెప్పమంటే రెండు మాటలు కూడా చెప్పలేడు ఎందుచేతనంటే ఆయన ఎప్పుడూ చీకటిని చూడలేదు, ఆయన ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ వెలుతురే. సూర్యుడికి ఏ విధంగా అయితే చీకటి గురించి తెలియదో అలాగే జ్ఞానికి కూడా దుఃఖం గురించి తెలియదు. అది జ్ఞానియొక్క స్థితి. శరీరం ఉండగా ఎవడెక్కడైతే నేను అనే తలంపు నశించిందో, వాడు జ్ఞాని అవుతాడు. శరీరం పుట్టింది కాబట్టి అది నశిస్తుంది, నేను అనే తలంపు కూడా పుట్టింది కాబట్టి అది కూడా నశిస్తుంది. కాని ఆత్మ పుట్టలేదు, అందుచేత దానికి మరణం లేదు. పంచభూతాలు కూడా మనలో ఉన్న ఆత్మను ఏమీ చేయలేవు.

అజ్ఞానికి భగవంతుడు ఉన్నచోటే కనబడదు. జ్ఞానికి భగవంతుడు లేనిచోటే కనబడదు, అంతా భగవంతుడే. ఇదే జ్ఞానికి, అజ్ఞానికి ఉన్న తేడా. కొంతమంది పుడతారు, పోగులు పోగులు తింటూఉంటారు కాని మనం ఉదయం మొదలు సాయంత్రం వరకూ అనేకసార్లు నేను, నేను అంటున్నాము కదా, ఈ నేను ఎవరు అనే ప్రశ్న వారికి ఉదయించదు. ఆత్మను తెలుసుకోవాలనే కాంక్షకూడా వారికి పుట్టదు. వాడు అజ్ఞాని. కొందరు ఆత్మను తెలుసుకోవాలనే ప్రయత్నం చేస్తారు, వారు సాధకులు. సాధన చేసి ఆత్మను దర్శించినవాడు జ్ఞాని. మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా. ఈ నేను ఎక్కడ నుండి పుట్టివస్తోంది అని దానిని తెలుసుకొనే సంకల్పం కూడా అజ్ఞానికి రాదు. అంటే వాడిలో మలం ఎక్కువగా ఉన్నట్లు గుర్తు. మన మనస్సులో ఉన్న మలాన్ని బయటకు లాగటమే గురువు చేసే పని. గురువు మనకు చేసే ఉపకారాన్ని అనుగ్రహం అంటారు. భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి

మనం చేసే ప్రయత్నాన్ని సాధన అంటారు. నీ ప్రయత్నంలో కనుక సిస్టియాలిటీ ఉంటే, అది ట్రూ ఎఫర్ట్ అయితే దైవానుగ్రహం దానంతట అదే వస్తుంది. నీ శరీరం ఎంతకాలం జీవించింది, ఏ ఊరిలో ఉంది అనేది ముఖ్యం కాదు. ఈ శరీరం ఉండగా ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి మీరు చేసే ప్రయత్నం ఏమిటి? అది ముఖ్యం. ఈ శరీరం ఎన్నాళ్లు ఉంటుంది అని కాదు. అది నాలుగు సంవత్సరాలు ఎక్కువ ఉండవచ్చు, తక్కువ ఉండవచ్చు అది ప్రధానం కాదు. సత్కన్యోపణి కోసం ఈ శరీరం ఉండగా మనం చేసే ప్రయత్నం ఏమిటి అని మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోవాలి.

నాకు లోకాన్ని ఉద్ధరించాలని ఉంది అని ఒకరు భగవాన్ తో అంటున్నారు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారంటే తినటానికి మెతుకు లేనివాడు అన్నవ్రతం పెట్టినట్లు ఉంది నీవు చెప్పేది అన్నారు. లోకాన్ని ఉద్ధరించటానికి నీవు ఎవరు? నీవు పుట్టకముందు ఈ లోకం ఉంది, నీవు చనిపోయిన తరువాత కూడా ఈ లోకం ఉంటుంది నీవు పుట్టకముందు ఈ లోకాన్ని ఎవడయితే చూసాడో, నీవు చనిపోయిన తరువాత కూడా ఆయనే ఈ లోకం యొక్క బాగు చూసుకొంటాడు. ఇంక నీవు ఉద్ధరించేది ఏముంది? నిన్ను నీవు బాగు చేసుకో అని చెప్పారు. నిన్ను నీవు బాగుచేసుకొంటే, నీవు ఎంతవరకు బాగుపడ్డావో నీవు కూడా ఈ లోకంలో భాగం కాబట్టి అంతవరకు లోకాన్ని ఉద్ధరించినట్లే. అంతేకాని నిన్ను నీవు బాగుచేసుకోవటం మానేసి ఇతరులను బాగుచేసే ప్రయత్నం ఏమిటి? ఒకవేళ ప్రయత్నం చేసినా నీవు బాగుచేయగలవా? ఈ విషయం మీరు మర్చిపోవద్దు. ఏ మనిషికామనిషి తనని తాను బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే సమాజం బాగుపడుతుంది, లోకం బాగుపడుతుంది. ప్రతీవాడు కూడా తనను తాను బాగుచేసుకోవటం మానేసి లోకాన్ని ఉద్ధరిస్తాను అంటాడు ఏమిటి? ఇదే మాయ. ఒక పిహాచ్ డి చదువుకొన్న వ్యక్తి పెద్ద ప్రశ్న వెయ్యాలని భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చి నేను లోకాన్ని ఉద్ధరించాలనుకొంటున్నాను అన్నాడు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఈ లోకం ఎప్పుడైనా నన్ను ఉద్ధరించమని నిన్ను అడిగిందా? ముందు ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పి అన్నారు. లేదు మరి ఇంక ఆ గొడవ నీకు ఎందుకు? ఇదంతా నీ అహంకారంలో నుండి వస్తోంది. మనకు మంచి వచ్చినా, చెడ్డ వచ్చినా ఏదైనా మనలోపలనుండే వస్తోంది. ముందు మన మనస్సును పరిశుద్ధం చేసుకోవాలి. దానికంటే ముఖ్యమైన, ప్రధానమైన పని ఇక్కడ ఇంక ఏమీ లేదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకొనే ప్రయత్నం మానేసి ఎక్కువగా స్నేహితులతో, బంధువులతో కాలం గడిపేస్తున్నావు. నీ శరీరమే నీకూడా రానప్పుడు, నీ బంధువులు, స్నేహితులు నీ కూడా వస్తారా? నీ కాలాన్ని అంతా వారికోసం పాడుచేసుకొంటున్నావు. వ్యర్థమైన చింతలతో, వ్యర్థమైన కోరికలతో, వ్యర్థమైన కర్మలతో నీ కాలాన్ని వ్యధా చేసుకొంటున్నావు. జరిగిపోయిన కాలం తిరిగిరాదు. అందుచేత కాలాన్ని

పాడుచేసుకోవద్దు. మనం గుడికి వెళ్ళి దేవుడికి రెండు అరటిపళ్ళు ఇచ్చి, పూజ చేసాము అనుకొంటున్నాము. ఆ రెండు అరటిపళ్ళు ఇంకో మనిషికి ఇచ్చినప్పుడు సేవ అనుకొంటున్నాము, అలాకాదు అది కూడా పూజే అనుకో. తోటి మానవుడికి ఏదైనా సహకారం చేస్తే అది పూజ అనుకో. అది సేవ అనుకోవటం వలన వాడు ఏదో నీకంటే తక్కువవాడు అనిపిస్తుంది.

ఒకసారి చలంగారు ఏమన్నారు అంటే భగవాన్ ఎవరో నాకు అక్కరలేదు, భగవాన్ ఏమిటో నాకు అక్కరలేదు, భగవాన్ ఎందుకో నాకు అక్కరలేదు. ఆయన దగ్గరనుండి ఏమి వస్తోందో అదే నాకు కావాలి కాని భగవాన్ కుమారస్వామి అవతారమైతే నాకు ఎందుకు? కాకపోతే నాకు ఎందుకు? భగవాన్ దేవుడైతే నాకు ఎందుకు? కాకపోతే నాకు ఎందుకు? ఆయన నుండి శాంతి, కాంతి వస్తున్నాయి అవే నాకు కావాలి. అందుచేతనే ఆయన నాకు గురువు అన్నారు. ఒకసారి శ్రీశ్రీగారు, చలంగాలతో నువ్వు భగవాన్ గొడవలో పడ్డావు, నీకు పిచ్చెక్కిందా అన్నారు. అప్పుడు చలంగారు నాకు పిచ్చెక్కిలేదు, భగవాన్ నుండి వచ్చిన అమృతం తాగి మత్తెక్కింది అని చెప్పారు. మీరు ఆత్మానుభవం పొందాలి. ఆత్మానుభవంలో మీకు ఉన్న వాసనలు, సంస్కారాలు కాలిపోతాయి. ఆత్మానుభవం పొందకుండా మనకు ఉన్న వాసనలు, సంస్కారాలు, కోరికల నుండి మనం ఎంత ప్రయత్నం చేసినా బయటకు రాలేము. ఈ దేహం నేను, ఈ మనస్సు నేను, ఈ కోరికలు నేను అనుకొనే ఈ నేనును అట్టేపట్టుకొని, దీనిని విడిచిపెట్టకుండా దేవుడిని తెలుసుకోవాలనే ప్రయత్నం చేస్తున్నాము, ఇదే మానవుడు చేసే మొదటి తప్ప, పెద్ద తప్ప. ఈ నేను పోకుండా ఈశ్వర దర్శనం సాధ్యం కాదు. ఎవడైతే ఈ నేనును పోగొట్టుకొన్నాడో వాడికి ఈశ్వరుడి రాజ్యంలో ప్రవేశానికి అర్హత వస్తుంది. ఈ లోకంలో నేను గొప్పవాడిని, నేను పెద్దవాడిని అని ఎవరైతే ముందు కూర్చుంటున్నారో, వారు పరలోకంలోనికి వచ్చిన తరువాత మీరు ఎవరో నాకు తెలియదు, దూరంగా పొండి అంటారు అని ఏను చెప్పాడు. ఇక్కడ కూర్చునే అలవాటు చొప్పన పరలోకంలో కూడా ముందు కూర్చుంటే, మీరు ఎవరో నాకు తెలియదు దూరంగా పొండి అంటారు. ఈ అలవాట్లు అక్కడ కూడా పోవు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మన అలవాట్లే మన సంకెళ్ళు, మన అలవాట్లే మనలను బంధిస్తాయి. భగవంతుడు మనల్ని బంధించటం లేదు. మన యింద్రియాలు, మన అలవాట్లే మనలను బంధిస్తున్నాయి. మీరు భగవంతుడి మీద ఎందుకు బురద చల్లుతారు. అడుసులోనుండి బయటకొచ్చి కాళ్ళు కడుక్కొన్నాక మరల బురదలోనికి దిగాలని ఎవరికైనా ఉంటుందా? ఒక్కసారి జ్ఞానం కలిగితే వాడు యింద్రియాలకు, దేహానికి, మనస్సుకు అతీతుడు అవుతాడు. మరల యింద్రియాల గొడవలలోనికి, జడమైన దేహం గొడవలలోనికి, అహంకారం గొడవలలోనికి రానేరాడు. నేను సుఖంగా ఉన్నాను, నాకు దుఃఖం లేదు అని ఎవరైనా చెప్పగలరా?

ఎంతమందికి సీక్రెట్ బర్డెన్స్ లేవు? ఎవరికి ఉండే సమస్యలు వారికి ఉన్నాయి. మీ సమస్యలు అన్నీ అసలు ఎవరు సృష్టించారు? మీరే సృష్టించుకొంటున్నారు. సుఖం అనేది ఒక్క ఆత్మలో తప్ప బయట ఎక్కడా లేదు. నాకు ఒక దేహం ఉందని, దానికి రెండు చేతులు ఉన్నాయని, దానిలో ఒక చేతిమీద కురుపు ఉందని మీరు చెపితే నాకు తెలుస్తోంది అన్నారు రమణస్వామి. ఆయనకు దేహం ఉందని మనం చెబుతూ ఉంటే ఆయనకు గుర్తుకు వస్తోందట. అంటే దిసేక్ ఈజ్ బాడీలెస్, దిసేక్ ఈజ్ మైండీలెస్, దిసేక్ ఈజ్ వరల్డ్లెస్.

ఇక్కడ ఉన్న స్త్రీలుగాని, పురుషులుగాని ఎవరికి వారు మిమ్మల్ని మీరు ప్రేమించుకొంటున్నారా, లేదా? ఎదుటివారిని ప్రేమిస్తున్నాము అన్నమాట కొంతసేపు ప్రక్కన పెట్టండి. మిమ్మల్ని మీరు ప్రేమించుకొంటున్నారు కదా. మిమ్మల్ని మీరు ఎందుకు ప్రేమించుకొంటున్నారు? ఎందుకు డ్వేషించుకోరు? నాలో ఉన్న ఆత్మ ప్రేమ స్వరూపం కాబట్టి నన్ను నేను ప్రేమించుకొంటున్నాను. నేను చావును కోరుకోవటంలేదు. నిత్యముగా ఉండాలని కోరుకొంటున్నాను, నిర్మలంగా ఉండాలని కోరుకొంటున్నాను. వాస్తవంగా ఉండాలని కోరుకొంటున్నాను. నేను చావును ఎందుకు కోరుకోవటం లేదు అంటే నాలో ఉన్న నిజమైన ఆత్మకు చావులేదు కాబట్టి. అశాంతి గొడవలు వద్దు, శాంతి కావాలి అని నేను కోరుకొంటున్నాను, ఎందుచేతనంటే నాలో ఉన్న నిజమైన ఆత్మ శాంతిస్వరూపం. నేను ప్రేమించే వ్యక్తులలో అబ్రహంలింకన్ ఒకరు. ఆయన డెమోక్రసీ గురించి చెప్పిన నిర్వచనం - గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ది పీపుల్, ఫర్ ది పీపుల్, బై ది పీపుల్. లింకన్ హైస్కూల్లో చదివేరోజులలో జరిగిన ఒక సంఘటన అందరూ గుర్తుంచుకోవాలి. లింకన్ ఆరవ తరగతి చదువుతున్నాడు. ఒక రోజు అతడు స్కూలుకు వెళుతూఉంటే ఒక పందిపిల్ల డ్రైనేజీలో పడిపోయి, బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. కాని అందులోనుండి బయటికి రాలేకపోతోంది. అది లింకన్తో పాటు పిల్లలందరూ చూసారు... లింకన్ స్కూల్బ్యాగ్ను ప్రక్కన పడేసి డ్రైనేజీలో దిగి ఆ పందిపిల్లను బయటకు తీసాడు. బట్టలు బాడి అయ్యాయి, అలాగే స్కూలుకు వెళ్ళాడు. లింకన్ చేసిన పనిని పిల్లలు స్కూలు మాస్టారుకు చెప్పారు. నువ్వు మంచి పని చేసావు, ఆ పందిపిల్లకు సుఖాన్ని ప్రసాదించావు అన్నారు మాస్టారు. అప్పుడు లింకన్ ఏమి చెప్పాడంటే ఆ పందిపిల్లను రక్షించడం కోసం, దానికి సుఖాన్ని కలగచేయటం కోసం నేను దానిని బయటకు తీయలేదు. ఆ పందిపిల్లను రక్షించకుండా వచ్చేస్తే, దానిని రక్షించలేదు అని నా మనస్సు బాధపడుతుంది, నాకు దుఃఖం వస్తుంది. నా బాధలోనుండి, దుఃఖంలోనుండి బయటపడటంకోసం దానిని రక్షించాను కాని, పందిపిల్లకోసం పందిపిల్లను రక్షించలేదు అన్నాడు. Service has uplifted me, service has purified me అన్నాడు లింకన్. మనం భక్తి మార్గం, కర్మమార్గం, ధ్యానమార్గం ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా మనస్సు పవిత్రం అవ్వాలి, అది ముఖ్యం.

రమణస్వామి ఏమి చెప్పారంటే నీకు తెలిసినా నీకు తెలియకపోయినా నువ్వు ఆత్మ స్వరూపుడవే. దీనికి పరమానందయ్య శిష్యుల కథ చెప్పారు. పదిమంది శిష్యులు వరదలో నది దాటారు. అవతలి గట్టుకు చేరుకున్నాక వారిలో ఎవడయినా నదిలో కొట్టుకొని పోయాడేమోనని పదిమంది ఎవడిని వాడిని వదిలేసుకొని లెక్కపెట్టుకొని, ఒకడు తక్కువ వస్తున్నాడు నదిలో కొట్టుకొని పోయాడని అందరూ ఏడుస్తున్నారు. వాళ్ళు ఏడ్చేటప్పుడు కూడా పది మంది అక్కడే ఉన్నారు. వాళ్ళ లెక్క తప్పు అంతే. వాళ్ళు పదిమంది లేరు అనుకొన్నప్పుడూ పదిమంది ఉన్నారు. పదిమందిని కఠిన్లుగా లెక్కపెట్టినప్పుడు పదిమంది ఉన్నారు. అలాగే నీకు ఆత్మ గురించి తెలియనప్పుడు నువ్వు ఆత్మస్వరూపుడవే, ఆత్మ గురించి తెలిసినప్పుడు నువ్వు ఆత్మస్వరూపుడవే. నువ్వు ఆత్మస్వరూపుడవు అన్న సంగతి నీకు తెలియకపోవచ్చు కాని అప్పుడు కూడా నువ్వు అహంకారం కాదు, నువ్వు ఆత్మస్వరూపుడవే. సత్యం తెలుసుకోవటానికి మన హృదయం యొక్క లోతులలోనికి దిగాలి. పైన విశాలం అయితే సరిపోదు. మనం నీటిలో పడిపోయిన వస్తువును బయటకు తేవాలంటే ముందు మనం నీటిలో మునగాలి. నీటిలో మునగాలి అంటే వాక్కును, ప్రాణాన్ని ఇంద్రియాలను బంధించాలి. ఇవన్నీ బంధించిన వాడు కాని నీటిలోపల ఉన్న వస్తువును బయటకు తేలేడు. బాహ్యంగా నీటిలో పడిన వస్తువును తేవాలంటే ఇవన్నీ బంధించాలి కదా. భగవంతుడు మన హృదయంలో ఆత్మగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఆత్మ ముత్యం గురించి నీకు తెలియాలంటే వాక్కును, యింద్రియాలను బంధించి, నీ మనస్సును నిరోధించి హృదయం యొక్క లోతులలోనికి దిగితేనే కదా నీకు ఆత్మ గురించి తెలిసేది. మనకు సద్బుద్ధి అవసరం. శరీరానికి బుద్ధి డైవర్ లాంటివాడు. డైవర్ సరిగాలేకపోతే కారు ఏమౌతుంది? అలాగే బుద్ధి సరిగా లేకపోతే మన పరిస్థితి అంతే. ధర్మం అధర్మం, మంచి చెడు, కష్టం సుఖం, వెలుగు చీకటి ఇవన్నీ ప్రకృతిలక్షణాలు అని మరిచిపోవద్దు. ప్రకృతిని దాటినవాడు మాత్రమే జ్ఞాని. మీరు భక్తిమార్గం, ధ్యానమార్గం, కర్మమార్గం ఇలా ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ప్రకృతిని దాటాలి. ధర్మాన్ని ఆచరించాలి, అధర్మాన్ని విడిచిపెట్టాలి. వీటిని కూడా దాటితేనే కాని జ్ఞాని కాలేడు. ప్రకృతి అంటే మన గుణాలే. ప్రకృతిని దాటటం అంటే మన గుణాలను దాటడమే.

ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నవాడు, అన్నం నీళ్ళు మానేసినవాడు యోగీకాదు. ఎవడికైతే సమత్వదృష్టి ఉందో వాడే యోగీ. రమణస్వామి జీవితంనుండి, ఆయన సందేశం నుండి మనం నేర్చుకోవలసినవి ఎన్నో ఉన్నాయి. ఆయన నుండి మనం ముఖ్యంగా నేర్చుకోవలసినది సమత్వదృష్టి (ఈక్వాలిటీ). సమాజాన్ని సమత్వం వైపుకు మేల్కొల్పటం కోసం ఆయన అవతరించాడు. ఆయన కారణజన్ముడు. ఒకసారి రాయవెల్లూరు కలెక్టరుగారు వేసవిలో కూల్డ్రింక్ తెచ్చి ఇది తాగితే చల్లగా ఉంటుంది అని భగవాన్ తో చెప్పారు. భగవాన్ ఏమన్నారంటే నాకే చల్లగా ఉంటుందా, ఎవరు తాగినా చల్లగా ఉంటుందా అని బిందెడు నీళ్ళలో దానిని

కలిపేసి అందరికీ పంచారు. భగవాన్ చివరిరోజున అక్కడ ఉన్న భక్తులు ఏమన్నారంటే మేము దేశం కాని దేశం నుండి వచ్చి మీ సమక్షంలో ఉన్నాము. ఇప్పుడు మీరు వెళ్ళిపోతున్నారు, మేము ఉండి పోతున్నాము, మరి మా మాట ఏమిటి అని భగవాన్ ను అడిగారు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారంటే పూర్వజన్మలో ఏ సంబంధం లేకుండానే మనం ఇక్కడ కలుసుకొన్నామా? ఈ సంబంధం మనల్ని మరొకచోట కలపడా అని చెప్పారు. ఈ ప్రపంచంలో కోట్లాదిమంది జనం ఉన్నారు. అందరూ భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్ళారా? లేదు. ఆయనతో సంబంధం ఉన్న వాళ్ళు మాత్రమే ఆయనదగ్గరకు వెళ్ళారు. ఈ సంబంధం మనలను మరొకచోట కలుపుతుంది

ప్రతీ మనిషి సుఖాన్ని కోరుకొంటాడు. అయితే సుఖం అనేది బయట ఎక్కడా లేదు, ఒక్క ఆత్మలోనే సుఖం ఉంది. మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకొంటే సుఖపడతారు. మీరు చెయ్యవలసిన పని అదే. మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోవటం మానేసి, సుఖం ఎక్కడో కైలాసంలో ఉంది, వైకుంఠంలో ఉంది లేకపోతే భూమిమీద అమెరికాలోనో, రష్యాలోనో ఉంది అని వెదికితే ఆశాభంగం తప్పదు. సుఖం లేనిచోట సుఖం కోసం ఎంతసేపు వెదికినా మీకు సుఖం దొరకదు. మీరు కళ్ళజోడును ఈ హాలులో పడేసుకొని, జిన్నూరులో వెదికితే అది దొరకదు. అలాగే సుఖం కోసం మీరు లోకంలో ఎక్కడ వెదికినా అది దొరకదు. అక్కడ ఉంటే కదా మీకు దొరకటానికీ. ఒక్క ఆత్మలోనే సుఖం ఉంది అని పరమాత్మ చెప్పాడు. అహంకారానికి హద్దులు, పరిమితులు ఉన్నాయి కాని ఆత్మకు హద్దులు, పరిమితులు లేవు. అహంకారం యొక్క స్వరూపం అశాంతి, ఆత్మస్వరూపం శాంతి. మాకు భక్తి ఉంది అని అనుకొంటున్నారు. భక్తికి దేశంతో కాని, కులంతోకాని, మతంతో కాని, జాతితో కాని ఏమీ సంబంధంలేదు. మీకు ఈశ్వరుడికి ఉన్న సంబంధమే భక్తి. మీరు క్రైస్తవులు అయినంత మాత్రాన ఎక్కువ భక్తి అని, హిందువులు అయినంతమాత్రాన తక్కువ భక్తి అని అలా మతాన్ని బట్టి ఏమీ ఉండదు. ఇటువంటి గొడవలు అనవసరం. మీకు భగవంతుడికి ఏమైనా సంబంధం ఉందా అది చూసుకోండి.

దక్షిణభారతదేశంలో ఉన్న గొప్ప పుణ్యక్షేత్రాలలో అరుణాచలం ఒకటి. భారతదేశంలో ఉన్న కాశీ, రామేశ్వరం, మధురై లాంటి పుణ్యక్షేత్రమే అరుణాచలం. ఎవడయితే అరుణాచలాన్ని స్మరిస్తున్నాడో, వాడి అహంకారాన్ని ఈశ్వరుడు లాగేస్తాడు. డిసెంబరు నెలలో కృత్తికా నక్షత్రం రోజున జ్యోతిని వెలిగిస్తారు. అక్కడ వెలిగించే జ్యోతి జ్ఞానానికి గుర్తు. కొండమీద వెలిగించే జ్యోతి భౌతికమైనదే. కాని అది మన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానానికి సంకేతం. భౌతికమైన నిప్పు మన శరీరంమీద పడితే కాలుతుంది కాని జ్ఞానమనే నిప్పు మనలో ఉన్న అహంకారాన్ని కాల్చి బూడిదచేసి మనకు చల్లదనాన్ని ఇస్తుంది. శీతాకాలంలో చలి ఎంత సహజమో, వేసవికాలం ఎండ ఎంత సహజమో, అంతే సహజంగా మనం భగవంతుడిని ప్రేమించాలి. భక్తి కూడా అంతే సహజంగా ఉండాలి. అదే నిజమైన భక్తి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

జూలై

9

శ్రీ రమణక్షేత్రం జన్నూరు - గురుపూర్ణిమ

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

గురుపూర్ణిమ

ఆషాఢ పూర్ణిమ గురుపూర్ణిమగా, వ్యాసపూర్ణిమగా అందరికీ విదితమే! వేదరాశిని నాలుగు వేదములుగా విభజించి, సమస్త వేద, పురాణ, ఇతిహాసములను, రచించి లోకానికి అందించి, గురుస్థానమును అధిష్టించిన భగవాన్ శ్రీ వ్యాసమహర్షి జయంతిని గురుపూర్ణిమగా జరుపుకోవడం అనాదిగా వస్తోంది. గురువు శరీరమాత్రుడు కాదు, ఒక వ్యక్తికాదు, ఆయన రూపు దాల్చిన సత్యము. మనలో నెలకొనియున్న అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించి, జ్ఞాన జ్యోతిని వెలిగించి, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో దిశ చూపించి, మార్గ నిర్దేశం చేసే మహనీయుడే గురువు. గురుపూర్ణిమనాడు గురువును స్మరించుకోవడం, పూజించుకోవడం మన ధర్మం. మనము ఒక అద్భుతమైన విగ్రహాన్ని చూచినప్పుడు దానిని చాలా మెచ్చుకొని, ఆనందిస్తాం. కాని ఆ విగ్రహ సౌందర్యం మరియు గొప్పదనం ఆ శిల్పాన్ని చెక్కిన శిల్పికి చెందుతుంది. శిల్పి యొక్క నైపుణ్యము, ప్రజ్ఞ, వివేకము, ఆ విగ్రహంలో గోచరిస్తాయి. మన విషయంలో మనం గుర్తించినా, గుర్తించకపోయినా ఆ మహాశిల్పియే గురువు. అహంకారం కేంద్రముగా జీవించే మనము సద్గురువు అనబడే దివ్యమైన శిల్పిచేత పూర్ణమానవులుగా మలచబడతాము. లోచూపు ఉన్న వారికి అంతర్యామి ఎరుకలోనికి వస్తాడు. అట్టి లోచూపు కలగడానికి మనకు సహకరించే వాడే గురువు. ఆత్మవిద్య వలన హృదయంలో స్వరూపంగా ఉన్న సత్యవస్తువు అనుభవైకవేద్యం అవుతుంది. అట్టి ఆత్మ జ్ఞానాన్ని మనకు బోధించే సద్గురువు లభించడం ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం. గురువు యొక్క దయ లేకుండా దేహోత్పబుద్ధి లోంచి విడుదల పొందలేము. జగత్తును బ్రహ్మాముగా భావించి, ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో మనము చేసే చిన్న చిన్న పనులే అహంభావన లేకుండా చేస్తూ ఉంటే, అదే గురుదక్షిణ. గురువుకు శరణాగతి చెంది, ఆయన సూచించిన మార్గములో నడుస్తూ, సాటివారికి సేవచేస్తూ, సకలములోనూ గురుతత్వాన్ని దర్శించుట ద్వారా గురు ఋణమును తీర్చుకోగలము. అమూల్య జ్ఞాన రత్నము గురువు కాబట్టి గురువును సేవిద్దాం! జన్మ రాహిత్యాన్ని సాధిద్దాం!

(ది॥ 09-07-2017న గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా)

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం, సెల్ : 9963195064

గురు ధ్యాన లేకుండా ధ్యానం రాదు

ధ్యానమంటే మనస్సును, మేధస్సును శుద్ధిచేసే విధానం. దాని వల్లనే లోపల ప్రకృతికి స్నానం చేసినట్లు అవుతుంది. వృత్తిజ్ఞానమనే ధూళి కొట్టుకుపోయి శుద్ధంగా మిగులుతాము. గమ్యాన్ని గురించి ఎరుక ఉన్నప్పుడు ఏకాగ్రత వస్తుంది. ఏకాగ్రతతోనే మనం పురోగించగలము. నిజమైన ప్రార్థన మన మనస్సుకు మనకూ మధ్య వారధిని నిర్మిస్తుంది. ఇందులో ధ్యానం ఉంది, ధారణ ఉంది, తపస్సు ఉంది, సిద్ధులు ఉన్నాయి. అవి మనకు ఏమీ తెలియకపోయినా ఫలితాలు అందుతూ ఉంటాయి. 5 నిమిషాలు భగవంతుని కొరకు నీలో కలుపుకో అని రోదస్తే అది ఒక గంట ధ్యానంతో సమానం. రోదించేటప్పుడు మనస్సు తేలిక అవుతుంది. అప్పుడు భగవంతునిలో లీనమైపోతుంది. అది చెయ్యలేకపోయినా 'నీ కోసం నేను ఎందుకు రోదించలేకపోతున్నాను' అని ప్రార్థించాలి. ఆధ్యాత్మిక విషయంలో తప్ప అశాస్త్రీయత వస్తు విషయాలకోసం రోదించకూడదు. మనం ఎప్పుడూ దుర్బలులము కాకూడదు. మనస్సులోని మన విషయ లోపాలను కన్నీటితో కడిగినప్పుడు మాత్రమే నిజమైన ఆనందం లభిస్తుంది. ఇది అత్యుత్తమ విధానం. మిగిలిన సాధనలు అన్నీ కోతి చేష్టలే. శ్రీనాన్నగారు "ధ్యానానికి ముందు నామ జపంలో కొంత సమయం కేటాయిస్తే మనస్సు ధ్యానానికి సమాయత్తం అవుతుంది. అరుణగిరిపై మురుగునారుకు విపరీతమైన ప్రేమ ఉండేది నోరు వదలి ఆశ్చర్యంగా నలభై ఏళ్ళు చూసారు ఏ రోజుకారోజు అది కొత్తగా ఉండేది ఆయన మనస్సు సహజంగా అరుణగిరిపై వాలిపోయింది. జ్ఞాని అయ్యారు" అన్నారు. నీటి మొక్కలతో మూయబడ్డ కాలువలో పడవ నడవటం కష్టం. ఆ మొక్కలను తొలగిస్తే సులువుగా కదలవచ్చు. గురుపై 'ఆర్తి' ఉంటే పురోగమనం సులభమౌతుంది. ఈశ్వరుడు ఒక్కడే అనే జ్ఞానం పొందుటకు ఇష్టదేవతారాధన చక్కని సోపానం అవుతుంది. శిశువులు తోపుడు బండితో నడక నేర్చుకున్నట్లు మనం పై ఆరాధనతో ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందగలము. ఇంకా చెప్పాలంటే మనం శిశువులుగా ఉన్నప్పుడు గోడను పట్టుకొని తప్పటడుగులతో నడుస్తూ ఉంటే తల్లిదండ్రులు మురిసిపోతారు మన బిడ్డకు నడక వచ్చేసింది అని. అలాగే గురువు తనను ఆరాధిస్తున్నాడని మన సాధన చూసి మురిసిపోతారు. జీవితంలో బడాయితనం, ఆడంబరం లేకుండా యధాతథంగా స్వీకరించటం వల్ల ఆనందం గొప్ప తృప్తినిస్తుంది. తాను గొప్పవాడిననే వ్యక్తి సిద్ధి పొందలేడు. ప్రేమ ముఖ్యంగాని, సిద్ధులు ముఖ్యంకాదు. సాటి మనిషి ప్రేమించటమే ఉన్నతమైనది. ఒకరిని అనుసరించటం కన్నా మనం మార్గదర్శిగా మారాలి. కబీర్ "అందమైన శరీరం కలిగి ఉన్నా నామభిక్తి లేని వానికన్నా మనస్సు నామం మీద కేంద్రీకరించిన 'కుప్పు'వాడే భాగ్యవంతుడు" అన్నారు. భగవంతుడు చూచేది మన శరీరాన్ని కాదు. మనస్సులో ఏముంది అనేదే ఆయన దృష్టిపథంలో ఉంటుంది. అందుకే పరాకు లేకుండా గురువు మీదే మన దృష్టి నిలబెట్టాలి. మల్లిపోతే ఎందుకు మల్లిపోయాను అని మరీ మరీ ఆలోచించి ఆయనపై ధ్యాన పెడితే ధ్యానం కరతలామలకమే.

- సాగీరాజు రామకృష్ణంరాజు, ఆర్ధవరం, సెల్ : 9491968966